

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2021.JÚLIUS

“Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.” (Ap. csel. 20 28)

A TARTALOMBÓL:
*Felszentelték Balog Zoltán
és Pásztor Dániel püspököket*

A TARTALOMBÓL:

Konfirmációk:
Magyarittabén
Bácskossuthfalván
Hertelendyfalván

Isten járjon előtted

Isten járjon előtted,
 hogy ne tévedj el utadon.
Isten menjen melletted,
 hogy átkarolhasson,
 ha védelemre van szükséged.
Isten menjen mögötted,
 hogy megőrizhessen gonosz emberek
 álnok támadásától.
Isten legyen alattad,
 hogy karjába foghasson,
 ha elbotlasz utadon.
Isten legyen szívedben,
 hogy vigasztalhasson, ha szomorú vagy.
Isten legyen körülötted,
 hogy megvédhessen, ha megtámadnak.
Isten legyen feletted
 és áldjon meg téged életedben.

*Ír áldás**Zsolt 103,22*

*(A Mindennapi és nem egészen mindennapi
 történetek című könyvből Hézsér Gábor
 válogatása)*

Napoztatom a lelkeket....

A misszionáriusnak Új-Guineában feltűnt, hogy istentisztelet után egyik pápua híve nem hagyja el a kápolnát. Néha órákig is a padjában, szinte mozdulatlanul ül.

Egy idő után, félve, hogy talán megsérti, megkérdezte a misszionárius, hogy miért szokott ilyen sokáig elüldögélni a kápolnában.

- Ilyenkor, hát ilyenkor napoztatom a lelkeket...

Mt 11,28

*(A Mindennapi és nem egészen mindennapi
 történetek című könyvből Hézsér Gábor
 válogatása)*

TARTALOMJEGYZÉK:

HÁZI ÁHITAT.....	3
AZ IGE MELLETT	11
GYŰLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	14
Magyarittabé.....	14
Bácskossuthfalva.....	14
Hertelendyfalva.....	15
Bácsfeketehegy.....	15
MAGYARORSZÁGI REFORMÁTUS EGYHÁZ.....	16
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	18

CIP - Каталогизacija y publikaciji
 Библиотека Матице српске, Нови Сад
 275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
 Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
 1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
 Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno

ISSN 2217-7574

COBISS.SR-ID 19120130

Írta: Csányi Erzsébet
lelkipásztor

HÁZI ÁHÍTATOK

2021. Július

Jelmagyarázat: **R**-reggel;
E-este; **É**-ének;
H.K.-Heidelbergi Káté

- 1**
CSÜTÖRTÖK • TIHAMÉR,
ANNAMÁRIA
- „...átadták Pált a többi fogollyal együtt a császári csapatból való Juliusz nevű századosnak. Mivel Juliusz emberségesen bánt Pállal, megengedte, hogy elmenjen barátaihoz, és azok gondoskodjanak róla.” (ApCsel 27,1.3.)**
- Az Úr csodás munkájának gyümölcseit láthatjuk Pál apostol életén keresztül. Annyi megpróbáltatás érte, annyiszor került nehéz helyzetbe, börtönbe és azokat a helyzeteket is felhasználta az Úr az evangélium terjesztésére. A rossz életkörülményekből is jót hozott ki. A mostani történetben Juliusz századosra bízzák Pál apostolt, aki bár fölé rendelt személy, de mégis bizalmat érez Pál apostol iránt és emberségesen bánt vele. Mi megbízható emberek vagyunk?
- Kinek lehetek ma segítőjévé, támogatójává? A Lélek vezéreljen és tegyen fogékonyá, érzékenyvé a körülöttem lévő emberek iránt!
- R: ApCsel 27,1-8 E: Préd 9,13-18 É: 397 H.K.: 1**
- 2**
PÉNTEK • OTTÓ,
OTTOKÁR
- „Én azonban most is azt tanácsolom nektek, hogy bizakodjatok, mert egy lélek sem vész el közületek, csak a hajó.” (ApCsel 27,22)**
- Válságos helyzetekben sok minden elveszti az értékét, amit máskor sokra becsültünk. A szélviharban hanykódó hajóból a sokat érő rakományt, sőt a nagy gonddal összeállított felszerelést is a tengerbe dobálják, mint felesleges lim-lomot, mert az utasok életét kell megmenteni!
- Valóban átértékelődik minden, amikor az élet veszélybe kerül. Fájó a sok-sok tárgyi emlék elvesztése, mely az emberi élet része, de az emberi élet mindennél értékesebb.
- Vihar, tűzvész, földrengés, árvíz sok mindent magával ragadhat, és sok nélkülözés követheti ezeket a megpróbáltatásokat. A nehéz életkörülmény is sok nélkülözéssel jár együtt, de amíg az életünket óvja és megőrzi az Isten kegyelme – hálásak lehetünk érte.
- R: ApCsel 27,9-26 E: Préd 10 É:401 H.K.: 119**
- 3**
SZOMBAT • KORNÉL,
SOMA
- „De a százados meg akarta menteni Pált, visszatartotta őket elhatározásuktól... mindnyájan szerencsésen kimenekültek a szárazföldre.” (ApCsel 27,43-44)**
- Minél hosszabb ideig vannak együtt Pállal és társaival a hitetlen emberek, vezetők, annál inkább hallgatnak rá. Minél tovább látják hiteles életüket, annál nagyobb tekintély lesz előttük Isten szava.
- Pál újabb figyelmeztetésére nem szöknek meg hajózási szakemberek, pedig már hozzáfogtak a szökéshez.
- A százados annyira megszerette Pált, hogy miatta nem engedi a többi fogoly megölését sem a katonáinak, akik pedig már elhatározták (a kor szokása szerint).
- Végül a hajótörés „jól végződik”, mindnyájan megmenekülnek.
- Isten tartja kezében a mi életünket is!
- R: ApCsel 27,27-44 E: Préd 11,1-8 É: 363 H.K.: 124**
- 4**
VASÁRNAP • ULRIK,
BABETT
- „A barbárok nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk, mert tüzet raktak és a ránk zúduló eső és a hideg miatt mindnyájunkat befogadtak.” (ApCsel 28,2)**
- Megilletődve csodálkozhat rá az ember a Málta-szigeteken élő pogányok viselkedésére,

amint viszonyulásukban a nemes emberi vonás tükröződik. A halálos veszedelemből ázvafázva megmenekülteket szeretetteljes gondozásukba fogadják és nem közönséges emberséget tanúsítanak irántuk.

Véleményük is megváltozik, amikor látják, hogy a kígyó marása nem árt Pálnak.

A következő csoda, hogy 3 napra befogadják e sokaságot.

Isten csodálatos gyógyítását is megtapasztalhatják Pál apostolon keresztül, amiért megbecsülésben részesítik őket, amikor továbbmennek és ellátják őket minden szükséges dologgal.

Az Úr csodásan működik!

R: ApCsel 28,1-10 E: Préd 11,9-10 - É: 233 H.K.:126

5
HÉTFŐ•
EMESE,
SAROLTA,
LIZA

„Amikor Pál meglátta őket, hálát adott Istennek és megtelt bizakodással.” (ApCsel 28,15)

Amikor valaki egy „idegen” környezetben, egy ismeretlen helyen is keresztyén testvérekre talál, mint Pál és társai, akkor megtelhet a szíve „bizakodással” és „hálaadással”. Azért is, mert Jézus Krisztus is ígérete szerint jelen van (Máté 18,20). Ha mi is tudunk örülni és hálát adni azért, ha ketten vagy hárman együtt vagyunk, akkor a szívünk megtelik újra és újra „bizakodással”.

„Hajótöréseink” után, mert sajnós ilyenek is vannak életünkben: bizakodjunk, hogy nem hiábavaló sem a sodrással, sem az ellenszéllel való küszködésünk, sem az Úrban való munkánk. (1 Kor 15,58).

Szívünk háláját tárjuk az Úr elé, s Ő erősítse naponta bizodalunkat!

R: ApCsel 28,11-15 E: Préd 12,1-8 É:105 H.K.: 120

6
KEDD•
CSABA

„Pál bizonyosságot tett nekik Isten országáról... Egyesek hittek a beszédének, mások meg nem hittek. Mivel nem értettek egyet egymással, szétszlottak...” (ApCsel 28,23.-24)

Életünk egyik legfájóbb pontja, amikor épp azok nem értenek meg bennünket, akiktől ezt a leginkább elvárnánk.

Pál apostol Rómába kerül, és „az övéi” nem akarják meghallani a „békesség evangéliumát.” Mit tegyünk akkor, ha mi is elutasítást kapunk? Bízunk a Mindenhatóra. Ha Ő indított a szolgálatra, a bizonyágtételre, s ezt mi engedelmes szívvel teljesítettük – bízunk rá a többit. Ő majd munkálkodik Lelke által. Az elvetett mag egyszer majd kikél és sok gyümölcsöt terem!

R: ApCsel 28,16-31 E: Préd 12,9-14 É:209 H.K.:53

7
SZERDA•
APOLLÓNIA,
APOLKA

„Amint meg van írva Ézsaiás próféta könyvében: ”Íme, elküldöm előtted követemet, aki elkészíti utadat, kiáltó hangja szól a pusztában: Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!”” (Márk 1,2-3)

Beteljesült Ézsaiás próféciája. Isten biztató üzenete népe számára nemcsak ígéret volt, hanem beteljesült ígéretté vált. Biztos alapja Isten kegyelmes szeretete, mely hívja és keresi azóta is az „elveszetteket!” Keresztelő János, mint útkészítő hűséggel betöltötte szolgálatát. Kiáltó szó volt szava. Mikor kiált az ember? Amikor figyelmeztetni akar valamilyen veszélyre. Amikor nincs idő várni, magyarázkodni, mert gyorsan kell cselekedni. Kiáltotta a csodálatos örömhírt: „a Szabadító elközelgetett!” S a feladat így szól: készítsétek az Úr útját! Egyenes, járható legyen az út. Senki sem szeret gödrös, göröngyös utakon járni. Nemcsak a gyalogosnak megterhelő, hanem bizony a járműveket is igen próbára teszik a „rossz” útviszonyok. Lelkileg is, ha sok mindent eltakarunk, „szőnyeg alá söprünk”, nem oldódnak meg dolgaink. De ha szívünket őszintén kitarjuk Urunk előtt – „Megváltónk keresztje gazdag élet kútfejévé lesz” számunkra, s arra készlet, hogy ezt az örömhírt hirdessem másoknak is!

R: 1 Kir 1,1-37 E: Mk 1,1-8 É: 357 H.K.: 15

8

CSÜTÖRTÖK•
TERÉZ,
ELLÁK,
EDGÁR

„... *eljött Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelte őt János a Jordánban... a mennyből pedig hang hallatszott: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.”*”
(Márk 1,9.11.)

Jézus alázata, engedelmissége példaadó a számunkra. Emberré lett érettünk. Ő, a büntelen, közösséget vállalt a bűnösökkel.

Amikor János megkereszteli, megnyílik a menny és leszáll rá a Lélek. Istennek jóváhagyása megnyugszik rajta. A megalázkodásának ezt az útját szabta eléje az az égi parancs, amely útnak indította. És mert ezt az utat engedelmesen járja, azért „gyönyörködik benne” Isten, mint „szerelmes Fiában”. Nem a bűnösöket megítélni, hanem szeretettel magához ölelni jött Ő közénk! Emberi erő nem lett volna elég, hogy útját végigjárja, ezért áradt ki reá eleitől fogva a Lélek ereje.

Nekünk is az Úr ad erőt, hogy végig járjuk utunkat mindvégig hűségesen! Ámen

R: 1 Kir 1,38-53 E: Mk 1,9-11 É: 242 H.K.: 73

9

PÉNTEK•
LUKRÉCIA,
MARINA

„*Negyven napig volt a pusztában, miközben kísértette a Sátán. Vadállatokkal volt együtt, és angyalok szolgáltak neki.*” (Márk 1,13)

Ahol jelen van a „jó”, ott a gonosz támadást indít. Már a kezdet kezdete óta ismeretes az elbizonytalanítási szándéka, a megkérdőjelezési tervei. Megingatni akar, elvonni a figyelmünket a „cél” felől.

Nagyon lényeges és fontos, hogy naponta megerősödjünk az Istenhez való tartozásunkban! A tegnapi történetben olvastuk, hogy „kiáradt Krisztusra a Lélek ereje”, s lám, máris jön a kísértő a maga gonosz támadásaival. Vadállatokat említ – melyek veszélyesek, félelmetesek és könyörtelenek. De ezekben a nehéz megpróbáltatásokban az „angyalok szolgáltak neki.” Zárjuk szívünkbe Isten biztató ígérését! Mi sem vagyunk sohasem egyedül, bármilyen próba, kísértés vesz körül, hiszen azt ígérte velünk lesz minden napon, a világ végezetéig! Ámen.

R: 1 Kir 2,1-25 E: Mk 1,12-15 É: 393 H.K.:27

10

SZOMBAT•
AMÁLIA,
ALMA

„*Igy szólt hozzájuk Jézus: „Jöjjetek utánam, és emberhalászokká teszlek benneteket.”*”
(Márk 1,17)

Alig kezdte el Jézus működését, egyik legelső dolga az volt, hogy munkatársakat választott maga mellé, akik majd segítenek „az emberek halászásában”, amelyet Ő folytatott. Ő vállalta, hogy „azt műveli” majd, hogy alkalmasakká váljanak.

Azóta is hívogat „munkatársakat”, akik vállalják, hogy hirdetik az evangéliumot. Tovább adják – ami rájuk bízatik.

Jézus szemében nem a világ szemében jelentős, nagy képzettségű és befolyásos emberi tényezők a mérvadóak – csupán egyet kér azoktól, akiket elhív: „Kövessetek engem!”

Engedjek az Ő vezetésének és bízam rá magam teljesen!

R: 1 Kir 2,26-46 E: Mk 1,16-20 É: 411 H.K.: 63

11

VASÁRNAP•
LILI,
NÓRA

„*Jézus ráparancsolt: „Némulj el, és menj ki belőle!” A tisztátalan lélek pedig megrázta azt az embert, hangosan kiáltott és kiment belőle.*” (Márk 1,25-26)

Jézus hatalmasabb a „tisztátalan léleknél”, mely zsarnoki megszállás alatt tartja áldozatát. Hiába való volt tiltakozása Jézus közelsége ellen. Megmutatva isteni hatalmát – rácsodálkozhattak arra, hogy szavának hatalma van! Szavának teremtő hatalma van! A gonosz léleknek nem volt választási lehetősége: távoznia kellett.

Nekünk embereknek van választási lehetőségünk Jézus szavát hallva. Vajon engedelmes szívvel fogadjuk-e kegyelmes szavát, útmutatását?

Lám, Jézus olyan bajon segített e történetben, amellyel szemben minden erő tehetetlen volt. Megoldatlannak látszó gondjainkkal, nehézségeinkkel forduljunk Őhozzá!

R: 1 Kir 3 E: Mk 1,21-28 É: 19 H.K.: 56

12
HÉTFŐ•
IZABELLA,
DALMA

„Simon anyósa lázasan feküdt, és mindjárt szóltak felőle Jézusnak, aki odamenve megfogta a kezét, és talpra állította, úgyhogy az asszonyt elhagyta a láz, és szolgált nekik.” (Márk 1,30-31)

Jézus most nem nagy sokaság között van, hanem csak egy családi hajlékban. A zsinagógából mentek Simon és András házába. Talán megpihenni, közösen asztalhoz ülni.

Simon anyósa azonban beteg. Olyan egyszerűen van leírva hozzáállásuk: „szóltak felőle Jézusnak.” S Jézus meggyógyítja. Csodát tesz. S a maga egyszerűségével, természetességével „szolgál nekik.”

A bizalmi viszony nagyon lényeges és fontos. Amikor az embernek keserű tapasztalata lesz, hogy nehézségét elmondva kibeszélik, „örülnek más baján,” akkor érthetően bezárkózottá válik.

Istenhez viszont bizalommal járulhatunk, s elbeszélhetjük „mi van nálunk otthon.”

Ő tudja mit – hogy „orvosoljon!”

R: 1 Kir 4 E: Mk 1,29-31 É: 271 H.K.: 51

13
KEDD•
JENŐ

„Nagyon korán, a hajnali szürkületkor felkelt, kiment, elment egy lakatlan helyre, és ott imádkozott.” (Márk 1,35)

Feltáru előtünk Jézus erejének titka: „nagyon korán... imádkozott.” Elvonult, hogy senki se zavarja az Atya előtti csendességét. E csendben erőt gyűjtött, bölcsességet kért, s ez segítette, hogy mindent az Atya iránti engedelmisségben cselekedjen és általa erő és áldás áradhasson tovább.

Sok beteget meggyógyított Kapernaumban, melynek híre terjedt, s „mindenki Őt keresi.” Ő azonban tanítványaival „megy tovább a szomszédos helységekre, hogy ott is hirdesse az igét, mert azért jött.”

Isten előtti csendben keressék én is mindig az Ő vezetését, útmutatását!

R: 1 Kir 5 E: Mk 1,32-39 É: 25 H.K.: 90

14
SZERDA•
ÖRS,
STELLA

„Odament hozzá egy leprás, aki könyörögve és térdre borulva így szólt hozzá: „Ha akarod, meg tudsz tisztítani.” Jézus megsánta, kezét kinyújtva megérintette, és így szólt hozzá: „Akarom, tisztulj meg!” (Márk 1,40-41)

Jézus gyógyító hatalmának, csodatételeinek a híre elterjedt, s ez reménységet ébresztett egy leprásban is, akinek el kellett fogadnia gyógyíthatatlan állapotát. A közösségből kizárták, „leírták.” Most új remény ébred szívében: hátha még őt is meggyógyíthatja Jézus...

„Ha akarod, meg tudsz tisztítani.” Ezzel a kifejezéssel bizonyosságát adja, hogy hallott Jézus hatalmáról és ebbe kapaszkodva szólítja meg Őt, de „akarata” felől még nem volt egészen bizonyos. Mily boldogan hallhatta: „Akarom, tisztulj meg!” Megismerhette ebből Jézus könyörületességére induló szívét is.

Én akarom-e, hogy Jézus segítsen nehézségeim közepette? Kérem-e: „te tudsz, s akarsz segíteni, hát segíts bajomon.”

R: 1 Kir 6 E: Mk 1,40-45 É: 387 H.K.: 115

15
CSÜTÖRTÖK•
HENRIK,
ROLAND

„Néhány nap múlva ismét elment Kapernaumba... olyan sokan gyűltek össze, hogy még az ajtó előtt sem volt hely, ő pedig hirdette nekik az igét.” (Márk 2,1-2)

Jézus ismét Kapernaumba ment és amikor ennek elterjedt a híre, nagy sokaság vette körül. A sokaság viszont most nem testi gyógyulást keres nála, hanem hallgatják, amint „hirdette nekik az igét.” Érdeklődésüknek örömmel tett eleget.

Voltak ugyan olyanok is, akik testi gyógyulásért keresték Őt, ha nem is a saját, de barátjuk gyógyulásáért. Amikor látták, hogy a tömegben nem tudnak áthatolni, nem adták fel a lehetőséget, hogy barátjukat Jézus elé vigyék. Mindent megtettek a cél érdekében. Amikor Jézus elé került a tetőn át leengedett béna, Jézus a négy barátban a hitet látta és méltányolta is azt.

A bénának először a lelkét részesítette gyógyulásban, s azután foglalkozott a testi bajával. Tudta, hogy ki nem mondottan is jobban vágyakozik bűnei bocsánatára.

Hittel mondott fohászkodást, esedezésünket nekünk is meghallgatja és megtisztít kegyelme által újra és újra. Áldott legyen érte szent neve!

R: 1 Kir 7,1-22 E: Mk 2,1-12 É: 197 H.K.: 75

16
PÉNTEK•
VALTER

„Amint a farizeusok körül való írástudók látták, hogy bűnösökkel és vámszedőkkel eszik együtt, szóltak tanítványainak, hogy a vámszedőkkel és bűnösökkel eszik.” (Márk 2,16)

A „vámszedők és bűnösök” társaságára méltán nehezedett a közmegevetés súlya. Életük sok romlásával ők maguk vonták magukra az emberek megbélyegző ítéletét.

Jézus elhívja Lévit – a vámszedőt, aki felkelt a vámszedő asztalától és követte Őt. Vendégséget szervez, ahová meghívja Jézust és tanítványait, de vámszedő társait is, hogy találkozzanak azzal a Jézussal, aki őt szeretetébe fogadta.

Az írástudók ezt a találkozást látják, és máris ítéleznek Jézus felett.

Jézus nem azért ment el a kitaszítottak közé, mert helyeselte „romlásukat,” hanem azért, mert „betegeknek” látta őket. Ő, mint áldott orvos gyógyítani ment közéjük, hogy el ne vesszenek!

Ő legyen a mi áldott orvosunk is!

R: 1 Kir 7,23-51 E: Mk 2,13-17 É: 326 H.K.: 15

17
SZOMBAT•
ENDRE,
ELEK

„Senki sem varr foltot új posztóból régi ruhára, mert a toldás kitépne belőle, az új a régiből, és még csúnyább szakadás támadna.” (Márk 2,21)

Bizonyára sokunknak van kedvenc ruhája, melyet sokszor felöltünk magunkra: vagy azért, mert kényelmes, vagy azért mert tetszik, vagy azért, mert akitől kaptuk – amire kaptuk – sokat jelent szívünk számára. S amit sokszor viselünk, bizony az idő megteszi hatását – megfakul, s itt-ott szakadozni kezd – amit foltozgatunk, hogy megmenthessük. Ha ilyen előfordult – megtapasztalhattuk mennyire igaz, hogy az új folt bár eltakarja a lyukat, de mellette ismét kiszakadhat. S ilyenkor már nem viselhető, hanem „új állja a helyét.”

Jézustól és tanítványaitól számon kérik az előírt böjtölés betartását, mert úgy gondolták, hogy az Ő követését is ilyen régi fajta törvényeskedés formájába szoríthatják.

Nem látták meg benne az Isten Fiát – aki azért jött, hogy betöltse a törvényt. Így lehetséges a Bárány vérében „megmosni” ruhánkat – életünket!

R: 1 Kir 8,1-21 E: Mk 2,18-21 É: 314 H.K.: 81

18
VASÁRNAP•
FRIGYES,
KAMILL

„A szombat lett az emberért, nem az ember a szombatért.” (Márk 2,27)

A farizeusok a szombat megszenteléséből is terhes rabigát csináltak sokféle aprólékos szabályaikkal. Szerintük Jézus tanítványai már azzal is megszenteltették a „szent napot”, hogy éhségük csillapítására néhány kalászt „learattak” útközben és a búzaszemeket kimorzsolva belőle „örlési” munkát végeztek.

Milyen messze szakad el az ilyen elferdült buzgóság Isten gondolataitól!

Valóban Isten törvényerendelkezik a hetedik napi – nyugalomnapjáról, de nem megnyomorítani akarta vele az embert, hanem megajándékozni. Az Ő napjának megszentelése nem annyira kötelezettség, mint áldott kiváltság. „Nem az ember lett a szombatért,” hanem fordítva!

Legyen számomra drága ajándék minden vasárnap, amikor elcsendesedhetek az Úr hajlékában is.

R: 1 Kir 8,22-53 E: Mk 2,23-28 É: 84 H.K.: 103

19
HÉTFŐ•
EMÍLIA,
ESZTELLA

„Szabad-e szombaton jót tenni, vagy rosszat tenni, életet megmenteni, vagy kioltani? ... sajnálta őket szívük keménysége miatt.” (Márk 3,4-5)

Jézus ismét a zsinagógába ment, szombat volt, s a farizeusok fürkészve figyelték, vajon mibe tudnak majd ismét „belekötni.” Keresték az okot, hogy vádolhassák majd. Szomorúan

olvashatjuk a történet végén, hogy eldöntötték a szívükben, hogy „végeznek vele.” Csak a módja felett kellett még „tanácsot tartaniuk.”

Jézus jól látta szívük keménységét – ezért is kérdezte tőlük: „szabad-e jól tenni szombaton?” Nem kapott választ tőlük, s ez napvilágra hozta keményszívűségüket.

Isten törvénye nem tiltó szabályokból áll, hanem az életet tartalommal megtöltő parancsokból. Őrizzen meg a Mindenható Isten bennünket a keményszívűségtől és újítsa meg naponta Lelke által és tegyen érzékennyé embertársaink iránt.

R: 1 Kir 8,54-66 E: Mk 3,1-6 É: 392 H.K.: 112

20
KEDD•
ILLÉS

„Jézus pedig tanítványaival együtt elvonult a tenger mellé, ahová nagy sokaság követte...” (Márk 3,7)

Népes nagy sokaság követte Jézust. Mentek hozzá közelebből és távolabbról egyaránt, falvakból, városokból, még a határokon túli tartományokból is. „Hallották a hírét” csodáinak, tanításainak, s ennek nagy vonzóereje volt.

Többször feltesszük a kérdést: vajon ma miért nem „népszerű” az evangélium, a keresztyén életünknek miért nincs „vonzóereje?” Miért fogatkozunk ennyire? Annyi mindent kínál a világ, annyi minden érdekli az embereket... A legfontosabb drága kincs, mely életük megtartásáról szól, miért nem kell sokaknak?

Jézus sokakat meggyógyított, de a lelki gyógyulásuk fontosabb volt számára, ezért azt már „egy kis hajóból” végezte, hogy mindenki jól hallhassa.

„A tisztátalan lelkek” amikor felismerték Jézusban az Isten Fiát – elhallgattatta őket, mert a hírverés nem kedve szerint való. Csak a megtisztult szív vallástétele és hódolata kedves Őelőtte.

R: 1 Kir 9 E: Mk 3,7-12 É: 342 H.K.: 122

21
SZERDA•
DÁNIEL,
DANIELLA

„Azután felment a hegyre, és magához hívta, akiket akart, ők pedig odamentek hozzá. Tizenkettőt választott ki arra, hogy vele legyenek, és azután elküldje őket, hogy hirdessék az igét.” (Márk 3,13-14)

A természet adta csend áldását tapasztalják meg félrevonulva a tömegtől a hegyen Jézus és a tanítványai. Itt hívja el őket: legyenek a tanítványai. A tömeg nem zavarja őket. Csak azok vannak vele, akiket „magához hívott.” Olyan jó olvasni, hogy az elhívottak pedig készségesen mentek hozzá, még akkor is, ha nem tudták, hogy mit akar velük.

Isten az Ő nagy terveit, mindig a neki engedelmeskedő emberek által viszi végbe.

Az elhívottakra „szent iskola” vár. A cél, hogy kiküldje őket igét hirdetni. Feladatuk, hogy hűséggel hirdessék az emberek között az Ő üzenetét. Ebben segíti őket, az Ő küldőjük, ha „vele vannak”, ha elcsendesednek és erőt kérnek tőle.

Aki megtapasztalja az Úr csodáit életében, lehetetlen, hogy ne vágyakozzon a szíve arra, hogy ezt megossza másokkal is.

Légy az Úr bátor hírvivője!

R: 1 Kir 10 E: Mk 3,13-21 É: 233 H.K.: 21

22
CSÜTÖRTÖK•
MAGDOLNA,
MAGDA

„Az írástudók pedig, akik Jeruzsálemből jöttek le, azt mondták, hogy Belzebub van benne, és hogy az ördögök fejedelmének a segítségével űzi ki az ördögöket.” (Márk 3,22)

Ahogy Jézus egyre több beteget meggyógyított és egyre több megszállottat tisztított meg, egyre inkább nyilvánvalóvá vált, hogy Ő ezt hatalommal cselekszi. Valamilyen felsőbb hatalom által végezheti. Kétféle választás volt lehetséges: vagy elismerni, hogy Ő az Isten küldötte és hit által ezt elfogadják és meghajolnak előtte, vagy visszautasítják.

Ők az utóbbit választották. S mivel „képzett teológusokról” van szó, Jézus szavai ennek megfelelően szólnak. Akit ők visszautasítanak, mint ördöggel cimborálót, az Úr az.

Szomorú a „keményszívűségük!”

S mi a megbocsáthatatlan bűn? Jézus hirdeti a bocsánatot – de ha valaki ezt visszautasítja,

nem fogadja el – elutasítása megbocsáthatatlan.
Erősödjünk naponta az Ő bocsánatában és kegyelmében!
R: 1 Kir 11,1-25 E: Mk 3,22-30 É: 383 H.K.: 8

23
PÉNTEK•
LENKE,
BORISZ

„Íme, anyád, a fivéridek és nővéridek odakint keresnek téged! Aki az Isten akaratát cselekszi, az az én fivérem, nővérem és az én anyám.” (Márk 3,32.35.)

Jézus családja úgy vélte, hogy nekik több és különlegesebb joguk van Őhöz, mint másoknak. A családi kötelék valóban nagyon erős. Istennek drága ajándéka, ha vannak hozzánk egészen közelálló szeretteink. Minél többet köszönhetünk nekik, annál többel tartozunk is nekik! Jézus itt mégis vitatja szeretteinek hozzá való különleges jogát, mivel tudja, hogy azért keresik, hogy elhívják őt onnan. Ő viszont ott – Isten akaratából végezte szolgálatát. Mihelyt valamilyen emberi igény szembefordul Isten akaratával – elveszíti jogosultságát.

A legszorosabb kötelék, amikor Isten akaratából végezzük szeretettel szolgálatainkat. Az igazi családi egység is csak ezen épülhet fel!

R: 1 Kir 11,26-43 E: Mk 3,31-35 21 É: 344 H.K.: 104

24
SZOMBAT•
KINGA,
KINCŐ

„A magvető az igét veti.” (Márk 4,14)

„Ígéje szól, ígéje hív, szívünkben kétséget csöndesít. Kegyelme kész, áldása vár, Tárd ki a szíved, ó tárd ki már!” Így bátorít bennünket az egyik gyermekének.

S valóban rajtunk áll, hogy ott van-e a vágy a szívünkben, amikor Isten ígését olvassuk, vagy halljuk, hogy „szólj Uram, mert hallja a te szolgád!”

Ha szívem kitéárom és útmutatását várom nem kies helyre fog hullani az ige magva, hanem „jó helyre”, „jó termőtalajba”, mely meghozza majd a maga idejében jó gyümölcsét.

R: 1 Kir 12,1-19 E: Mk 4,1-20 É: 208 H.K.: 4

25
VASÁRNAP•
KRISTÓF,
JAKAB

„Vajon azért veszik-e elő a lámpást, hogy a véka alá tegyék, vagy az ágy alá? Nem azért, hogy a lámpatartóba tegyék?” (Márk 4,21)

Már az óvodás gyermekeknek tanítjuk, hogy összekösse az össze illő párokat, s azt is, hogy minek hol a helye, mi hova való.

Milyen egyszerűen érteti meg Jézus az övéivel, hogy a lámpást a lámpatartóba kell tenni. Ott a helye. Csak ott tud világítani úgy, hogy abból a körülöttük levőknek haszna legyen.

Ha Ő „világosságot” gyűjtött már az én szívemben is – az a feladatom, hogy világítsak! A tanítványok feladata, hogy továbbadják azt, amit ők is úgy kaptak kegyelemből.

Valahányszor Jézushoz visz az utam – onnan visszafelé legyen „fény sugar” az életem az emberek között, életük nehéz, sötét élethelyzetükben meglássák azt a kis apró reménysugarat, mely vágyat ébreszt a szívükben az igazi világosság felé!

R: 1 Kir 12,20-33 E: Mk 4,21-25 É: 223 H.K.: 63

26
HÉTFŐ•
ANNA,
ANIKÓ

„Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászban.” (Márk 4,28)

Az ige hirdetését a szántóföldi magvetéshez hasonlítja Jézus eme példázatában. Amikor a földműves elveti a búzmagot, türelmesen várnia kell, hogy kikeljen, megnövekedjen, szárba szökkenjen, kalászt hozzon, és a kalász beérjen. Nem tudja siettetni ezt a folyamatot. Ez a folyamat „magától” megy végbe, a természetben működő titokzatos erők által.

A hűséggel hirdetett ígét is hagyni kell, hogy az „dolgozzon” a szívekben Isten különös ereje, titka által, s előbb-utóbb meghozza majd a maga gyümölcsét.

Legyünk reményteljes és türelmes várakozók, hiszen a „mi munkánk nem hiábavaló az Úrban!”

R: 1 Kir 13 E: Mk 4,26-29 É: 348 H.K.: 60

27
KEDD•
OLGA,
LILIÁNA

„Példázat nélkül nem is szólt hozzájuk, maguk között azonban tanítványainak megmagyarázott mindent.” (Márk 4,34)

A mustármag példázatával Jézus szemlélteti Isten csodáját, áldását, mely a kicsiny kezdetet – hatalmassá teheti. A szerény kezdeteknek nagy eredményei lehetnek! Csak ne szégyenítsen meg a kishitűség bennünket.

Jézust nagy sokaság vette sokszor körül. A példázatokat viszont csak a tanítványainak magyarázta el. „Maguk között” felfedte gondolatait.

S Jézus nem kevesellte e maroknyi kis csapatot! Általuk Isten csodásan működött!

„Ki kétkedőn boncolja Őt, annak választ nem ad, de a hívő előtt az Úr, megfejtí Önmagát!”

R: 1 Kir 14 E: Mk 4,30-34 É: 233 H.K.: 119

28
SZERDA•
SZABOLCS,
ALINA

„Mester, nem törődsz azzal, hogy elveszünk? Miért félték ennyire? Miért nincs hitetek?” (Márk 4,38.40.)

Emberi természetünkhöz hozzátartozik a fáradtság, erőnk gyengülése. Jézus is szolgálataitól kimerülve keresi az este leszálltával a nyugalmat, a „tó túlsó partján.” Útközben elnyomja fáradt testét az álom. S annyira mély álomba szenderült, hogy a nagy vihar sem ébresztette fel. Ne csodálkozzam tehát, ha olykor nekem is elfogy az erőm...

De viszont egy vészhelyzetben, mint itt a történetben egy vihar, csak a tanítványokban kelt rémületet, látva a maguk tehetetlenségét, Jézus viszont nyugalommal néz szembe a veszedelemmel és ura lesz annak, s megmenti az övéit.

Életed nehéz helyzeteiben, viharaiban, kétségei között hívd segítségül életed Megtartóját!

„Hullámok, ha rémítenek, mérhetetlen víz felett, S a habok közt szíved remeg, hogy sírod is ott leled, Ha aludni látod Őt, Ki reményed és erőd, Sion sohase feledd el, Ő megvívhat tengerekkel!”

R: 1 Kir 15,1-15 E: Mk 4,35-41 É: 363 H.K.: 58

29
CSÜTÖRTÖK•
MÁRTA,
FLÓRA

„Menj haza a tiedhez, és vidd hírvül nekik, milyen nagy dolgot tett az Úr veled és hogyan könyörült meg rajtad.” (Márk 5,19)

Nyugalom helyett a „túlsó parton” ismét munka várt Jézusra. Egy megszállott emberrel találkozik, akin csak Ő segíthetett.

Különös a megszállott ember magatartása Jézussal szemben. Keresi is a vele való találkozást, de tiltakozik is a közelsége ellen.

Jézus meggyógyítja Őt. Felismeri élete megmentőjét és szíve vágya, hogy vele mehessen. Jézus mégsem teljesítette kérését, hanem azzal bizta meg, hogy menjen haza az övéihez és hirdesse az Úr nagy csodatételét. Ő hálás szívvel és örömmel tett bizonyosságot a Szabadító Krisztusról!

Legyünk mi is az Úr bátor bizonyosságtevői!

R: 1 Kir 15,16-34 E: Mk 5,1-20 É: 205 H.K.: 116

30
PÉNTEK•
JUDIT,
XÉNIA

„Ki érintette meg ruhámat?” (Márk 5,30)

Gadarából elküldik Jézust. A Galileai-tenger túlsó partján pedig éppen ellenkezőleg: nagy sokaság sereglett köré.

A mai történetek biztató örömhíre: akik őt hittel felkeresik, azok nem csalódnak. Jairus is és a vérfolyásos asszony is megtapasztalhatták csodatételét.

A 12 éve vérfolyásos asszony szívében sok szenvedés után amikor hallott Jézusról, felébredt a vágy és a remény, s így közelített felé. Nem kívánt külön figyelmes gyógyítást. Még arra sem tartott igényt, hogy szóba álljon vele. Beérte azzal, hogy csak megérinthesse ruháját. Gyógyulása azonban nem maradhatott titokban. Jézus megérezte, hogy erő áradt ki belőle. Látni akarta – ki érintette meg Őt. Az Ő segítsége nem személytelen. S az asszony szemtől-szembe került Jézussal, akinek „elmondta a teljes igazságot.” Jézus megdicséri hitét és

békességgel bocsátja el további útjára.

Hittel tárjam fel szívem kéréseit az Úr előtt!

R: 1 Kir 16,1-14 E: Mk 5,21-43 É: 195 H.K.: 49

31

SZOMBAT•
OSZKÁR

„Amikor eljött a szombat, tanítani kezdett a zsinagógában. Sokan hallgatták, és álmétkodva így szóltak: „Honnan veszi ezeket, miféle bölcsesség az, amely neki adatott, és miféle csodák ezek, amelyek keze nyomán támadnak?”” (Márk 6,2)

Jézus hazájába ment. Amikor eljött a szombat s elment a zsinagógába, tanítani kezdte az ott levőket. Akik hallgatták, csodálkoztak rajta. Nem értették, honnan van ilyen bölcsessége? Elakadtak saját gondolataiknál, emlékeiknél. Csak arra gondoltak, hogy valamikor Jézus egyszerű hallgatóként járt a názáreti zsinagógába, mint a többiek. Most pedig, mint tanító, mint Mester, akit tanítványai is elkísértek. Oly bölcsen szólt, hogy érezték: föléjük emelkedett. Álmétkodtak tanításán, de nem akarták szívükbe fogadni azt. Ahhoz meg kellett volna az életüknek változnia. Arra viszont nem voltak készek. Makacs elzárkózottságukkal csak maguknak ártottak.

Soha ne a saját „ész-érveimre” hagyatkozzam, hanem engedjem, hogy Isten meggyőzzön, s szava, szeretete átformálhassa életemet.

R: 1 Kir 16,15-34 E: Mk 6,1-6 É: 242 H.K.: 129

AZ IGE MELLETT

***Textus: “Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.”
Ap. csel. 20 28***

Nagyon kétséges volt a dátum, amelyen lehetséges lesz a Dunamelléki Református Egyházkerület püspökének a felszentelése. Az Úr a nagy rendező, mindent elrendez a mi aggodalmaskodásunk ellenére. Nem is adhatott volna ennél jobb időpontot, mint a pünkösdi ünnepeket. Erőt kérünk a szolgálatba lépő püspöknek. Ha a Szentlélek kiárad reá, akkor ez a Szentlélek kiárad belőle. Sok embernek ilyenkor eszébe is jut, felteszi azt a kérdést, hogy mi az a lélek. Akaratlanul is egy láthatatlan belső erőre gondolunk. Valami titokzatos felsőbbrendű dologra, amelyből tudás ösztönzés és hatalom sugárzik. Valami, ami titokban irányítja és kormányozza a világot és minket benne, embereket is.

Elmondhatjuk, hogy minden ember hisz egy kicsit legalább a lélekben. A barátság, a szeretet, a kötelességtudat, az öröm a lélek által van bennünk. Tagadhatatlanul jelen van a mi életünkben, beszél hozzánk, munkálkodik bennünk, elmondhatjuk egyszerűen azt, hogy rejtett erők kormányoznak minket. Lehetetlen csak a látható dolgokhoz

ragaszkodni, de sokféle szellemiség létezik és uralkodik ebben a világban. Ezek is hatnak ránk nap mint nap, sokszor szenvedünk is miatta. Pünkösöd a Lélek kitöltésének az ünnepe, és azért nem érezzük mindig a közelségét, mert engedjük, hogy sokféle szellem uralkodjon bennünk, amelyek kiszorítják a Szentlelket. A szellemeknek a sokasága összezavar és megteveszt bennünket. Gondoljunk csak a kor szellemére. Érezhetjük, hogy mennyire időtlen a pénz szelleme, amely minden korban uralkodott és uralkodik ma is. Az ego szellemének központjában az ember áll és körülötte nincs más senki. Ám csak a Lélek az, aki hathatósan kielégíti az embernek a rend utáni vágyát és azt a vágyat, hogy csak az Úr legyen a házuk, csak egy Úr legyen a házban, csak egy hatalom, amely minden hatalom fölött áll és uralkodik a többieken. Ez a Szentlélek, teremtő erő és mindenben megvéd a fent említett bálványimádás szellemétől. Nekünk abban is követnünk kell Pál apostolt, amikor találkozott Jézus Lelkével. Úgy érezte, hogy teljes feltétel nélküli engedelmisséggel át tudja adni magát neki.

Az első pünkösdkor, ami addig nem volt lehetséges, a tanítványok és a sokaság erőt kapott az élethez és bátorságot a halálhoz. Mit kérhetnénk ma itt ennél többet egy világiárvány közepette? Az erőre kapott ember máris megkérdezi, hogy mit tegyen most ezzel az erővel, amit kapott. A tanítványok nagyon hamar választ kaptak erre, hogy mi is a feladatuk. Nekünk is, mai tanítványoknak is szolgálunk megvan a parancs, hogy mit kell tennünk. "Viseljetek gondot magatokra". Első hallásra talán úgy tűnik, hogy az apostol önzésre akarná rávenni az efézusi gyülekezet vezetőit. Mintha azt mondaná, hogy ne foglalkozzatok mással, mindenekelőtt magatokkal törődjete, hagyjátok a nyáját a közösséget a maga sorsára, csak ti magatokra viseljetek gondot. De nem önzésre akarja őket nevelni, a rájuk bízott fontos szolgálat nem hasonlítható össze semmilyen mással. Jól tudja, hogy milyen nagy igazság van abban a mondásban, hogy verd meg a pásztort és szétszéled a nyáj, legyen az egy kis falu, legyen az egy nagyváros vagy legyen akár a Kárpát-medence, az egész nemzet. Mindannyiunknak, akik itt vagyunk, nekünk is szól az ige, Pál apostol szavaival Isten üzen nekünk, hogy viseljetek magatokra gondot, erősítétek magatokat, vegyétek elő és tartsátok magatok elé a hit pajzsát, legyetek bátrak, merjete hitvallást tenni bárki előtt. Mert erre ma nagy szükség van ebben a világban. Erőnk felett való út előtt állunk és ezért húzzuk meg a sarunknak a szíját.

A második üzenet, hogy viseljetek gondot az egész nyájra, amelyben a Szentlélek vigyázókká tesz titeket. Azt hiszem, hogy itt értjük, hogy hangsúlyos a nyáj szó, de sokkal hangsúlyosabb a jelző: az egész nyájra vigyázatok. A magyar református egyház sokszor megküzdött már azzal a gondolattal, hogy mit is

értünk nyáj alatt. Azokat, akiket megkereszteltünk, azokat, akik templomba járnak, vagy azokat akik az egyházfenntartást felvállalják és hozzájárulnak? Mindenki beletartozik Isten nyájába és nem feledkezhetünk meg, vagyis nem háríthatjuk el a felelősséget azok felől, akik nem egy akolban vannak velünk. Akik talán ma még elvakultak, akik nem látnak tisztán és gyűlölettel tekintenek mindenre, ami a keresztyén közösségben történik. A fekete bárányok is a nyáj tagjai. Ezért nincs a társadalomnak egyetlen egy olyan szeglete sem, akiről mi lemondhatnánk, ahol nem hordoznánk felelősséget, noha némelyek szívesen belekényszerítenének bizonyos szerepekbe, és nem engednék, hogy felelősséget hordozzunk az egész nyájon. Végül pedig Pál a Szentlelket említi, azt, aki a védőket a vágátára állítja és ő ad nekik törvényes hatalmat a szolgálat végzésére. Egyszóval mondhatjuk, hogy ő legitimizálja a szolgálatunkat. Tisztunk tehát Istentől van, ránk bízta ezt az egyházat, amelyet az ő tulajdon vérén váltott meg. Valaki ránk bízott valamit, amiért ő az életét adta és amikor körbenézünk, magunkra nézünk, egyházunkra nézünk, akkor kérdezzük: ránk? Úgy, ahogy kinézünk, abban az állapotban, amiben vagyunk? Igen, és mégis ránk bízta az ő egyházát és minket kér fel arra, hogy legeltessük az Ő nyáját. Mondhatjuk azt is, hogy megalakította az ő kormányát. És most kedves püspök úr, az emberi erőforrások minisztériuma mellé az isteni erőforrások minisztériumát is megkaptad. Ez a kettő együtt akkora feladat, amelyet azt hiszem, hogy ritkán érez az ember. De biztos vagyok abban, hogy ma, ezen a pünkösdön Isten Szentlelke kiárad reád és ebben a szolgálatban megsegít. Mi is ott vagyunk és ott leszünk. Ahol ennyi ember összegyűl és ekkora gyülekezet van, ahol ennyien tudnak együtt imádkozni, ott a pokol kapui sem vehetnek erőt. Hiszem és vallom, hogy így erősödünk napról napra.

Kató Béla
az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke

(elhangzott 2021.05.24-én Balog Zoltán püspök felszentelésekor; lejegyezte: Nagy Margit)

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2021. július 11-én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé!” (Zsolt 100,2)

4. A szeretet öröme

A teljes öröm, a szeretet öröme. Amikor az ember tudja, hogy szeretik, sokkal jobban tud örülni, sokkal inkább tud jól dolgozni, felszabadultabban tudja végezni a feladatát, mert nem félelemből, nem csupán kötelességből, nem kényszerből, hanem örömmel, és hálával végzi a feladatát, a szeretet, és az öröm tölti be, és ez viszi előre. Isten ezt az önfelelt örömet akarja neked is megadni a szeretet, és a szolgálat örömét, hogy tudj örömmel szolgálni, hogy tudj örömmel jót tenni. Isten azt szeretné, hogy tudd, és tudatosítsd magadban, hogy Ő mennyire szeret téged. Isten azt szeretné, hogy tudd, van okod az öröme, mert az Ő szeretete nem szűnik meg azok iránt, akik szeretettel viszonzják szeretetét, és hűsége nem fogy el azok felé, akik hűséggel viszonzják hűségét.

Ha tudod, hogy Krisztus mit tett érted, hogyan szolgált itt a földön, hogy megváltson, te is örömmel fogsz szolgálni neki, hogy kifejezd a háládat, és a szeretetedet felé. Ezért szolgál a keresztyén ember örömmel. Nem önmagáért, nem az elismerésért, nem jutalomért, hanem hálából, és örömmel, mert olyan nagy szeretetet, és olyan nagy örömet kapott Jézustól, amit nem tud kiérdemelni, és amit nem lehet megvásárolni, de hálás szívvel el lehet fogadni, és hálás szívvel, és örömmel lehet a Megváltónkat szolgálni. Ahogy a 100. zsoltárban mondja az Ige: „Szolgáljatok az Úrnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé!” (Zsolt 100,2). Isten ezt az örömteli szolgálatot, és a szolgálat örömét akarja nekünk adni, hogy tudjuk, Isten szeret minket, van okunk az öröme, és hálából örömmel szolgálhatjuk Őt.

Jézus ezt mondta a halála előtti éjszakán a főpapi imájában: „ezeket elmondom a világban, hogy az én örömöm teljes legyen bennük.” (Jn 17,13). Az Ő öröme tölti be azokat, akik rá figyelnek. Az Ő öröme lesz teljessé azoknak az életében, akik hisznek Jézusban, és szeretik Őt.

Sokszor csalódottan éljük át, hogy vannak örömteli dolgok az életünkben, de azok nagyon könnyen, és nagyon gyorsan elmúlnak, elillannak. Kifolyik a kezünk közül, mint a víz. Sok földi öröm olyan gyorsan elillan, ma vannak, holnap nincsenek. Ma csillognak, de holnap már hűlt helyük. Isten nem ilyen mulandó örömet ad nekünk, hanem örökkévaló örömet, amely nem múlik el soha, amit még a halál sem vehet el tőlünk.

A földi örömök másik jellemzője, hogy sok esetben az ember később mégsem tartja olyan szépnek, jónak, és örömtelinek őket. Megbánja az ember, és később már nem örömmel, hanem szégyennel tölti be a szívét annak az egykori örömmel az emléke. Isten nem ilyen örömeket akar adni neked, amiket évek múltán megbánunk, szégyellünk. Hanem olyan örömeket, amikért évek múltán is hálásak leszünk, amik még az örökkévalóságából visszanezve is értékes örömök maradnak. A szeretet, a szolgálat öröme ilyen örök kincs, ami nem veszíti el az értékét, sőt még kamatozik is. Kérjük Istent, hogy töltsen be a szívünket igazi örömmel!

Mi kell ahhoz, hogy a teljes öröm betöltse a szívünket? Nem kell hozzá semmi más, csak egyedül Jézus Krisztus! Ő a teljes öröm egyetlen forrása. Nagyon fontos az, hogy tudjuk, és ne felejtjük el, sőt mindig tudatosítsuk magunkban, hogy Isten mennyire szeret minket, milyen nagy dolgokat tett értünk. Nagyon fontos azt is hittelt elfogadnunk, hogy Ő a rosszból is jót tud kihozni, a rosszat is jóra tudja fordítani, mert olyan hatalmas, és mert annyira szeret minket.

Ha hiszünk Jézusban, akkor a teljes öröm teljesen betölti a szívünket, és beragyogja az életünket. De nem csak a jelenünket, hanem a jövőnket is beragyogja ez az öröm. Azáltal, hogy tudjuk, merre megyünk: az örök boldogságba, az örök életbe, világossággal és örömmel ragyogja be a jövőnket is. Ha hiszünk Jézusban, akkor a múlhatatlan, és felülmúlhatatlan örök boldogságba megyünk. Igen, átéljük, hogy sok nyomorúságon át kell bemennünk az Isten országába (ApCsel 14, 22), de ebből az Igéből is az lesz hangsúlyos, hogy oda megyünk, az örök boldogságba. Ezért már itt öröm, és békesség tölti be a szívünket, mert tudjuk, Isten kezében van az életünk, és Ő mindent a javunkra formál.

Sándor Levente
szadai lelkipásztor

(A teljesség igénye című könyvből, részlet)

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház honlapja: www.reformatusok.rs

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

MAGYARITTABÉ

Magyarittabei konfirmandusok 2021-ben

Marton Károly

Az idén Isten kegyelméből megtarthattuk a konfirmációt. A gyermekek és szülők is szépen készültek erre az ünnepi alkalomra. Örömmel töltötte el szívünket, hogy sokan jöttek el az istentiszteletre. Egy- két év alatt sokan elhagyták szülőfalujukat, jobb élet vágyában. Ezért kevesebb lett a konfirmandus is, a keresztlő és az esküvő is. Az idén azonban változni látszik a helyzet és már több keresztlőt és esküvőt is bejelentettek az idei évre. A lelkészeknek manapság nagyon fontos lett a munkájuk, mert sok a lelki beteg ember. A nép ideges, fáradt, olyan mint a pásztor

nélküli nyáj. Így a lelkészeknél a parókia kapuja és az ajtaja mindig nyitva kell legyen és a telefonjuknak is mindig kéznél kell lennie, mert többen a lelkészt keresik lelki megerősödésért. A lelkészeknek mindig képezni kell magát lelkigondozásból, mert sok a lelki feszültség, gond, a “miért” az emberekben. Kérjük a híveket, hogy jöjjenek is a lelkészhez, hogy közösen, Isten színe előtt keressünk erőt, vigaszt, útmutatást az elkövetkezendő napok számára.

“ Isten nagy kegyelme, hogy még élünk!”

BÁCSKOSSUTHFALVA

Konfirmáció Bácskossuthfalván

Kucor Krisztián
gondnok

Gyülekezetünkben az idén, a tavalyi évvel ellentétben sikerült a megszokott időben megtartani a konfirmációt. 2021. május 16-án 18 fiatal konfirmált az istentiszteleten. Közülük tizenhatan helybeliek voltak

és ketten pedig Topolyáról jöttek Bácskossuthfalvára konfirmálni. Az első úrvacsorájukat a fiatalok a pünkösdi istentiszteleten vették május 23-án.

HERTELENDYFALVA

Írta:

Halász Zsuzsanna

Konfirmáció Hertelendyfalván 2021-ben

A Hertelendyfalvi Református Egyházközségben (Vojlovicán) idén pünkösdkor volt a konfirmáció. Ez eltért a hagyományoktól, hiszen itt a gyülekezet szokása szerint húsvétkor szokott lenni az ifjak hitvallástétele. A járványhelyzet ezt most nem tette lehetővé, hiszen a közösségben is nagyon sokan átestek a megbetegedésen, sőt Urunk sokakat magához is szólított. Az egyházi év utolsó sátoros ünnepére már

annyira javult a helyzet, hogy a gyülekezet az újonnan konfirmáltakkal együtt a megterített szent asztalhoz is járulhatott, és hosszú idő után újra élhetett az úrvacsorai szent jegyekkel. 2021-ben két fiú és egy leány tett vallást hitéről: Varga László, Varga Lázár és Kis Laura. Imádkozunk közösségünk új önálló tagjaiért, hogy megtarthassák fogadalmukat, és hű tagjai maradjanak református egyházunknak.

BÁCSFEKETEHEGY

Halász Renáta
pedagógus,
Gyermekmisszió

Ifjúsági kirándulás a Tarcal hegységre

Gyermekkel, fiatalokkal és felnőttekkel együtt örvendezünk a tavaszi napsugaraknak, és az egyre melegebb napoknak. Elég volt már a hidegből és talán véget ért egy időszak, melyben az emberek, családok otthonmaradásra kényszerültek a járvány végett. Az első napsugarakkal jött az ötlet, menjünk el valahová, ki a szabadba, sétálni, beszélgetni, együtt lenni.

A Gyermekmisszió szervezésében terveztünk egy kirándulást az ifjúsági alkalmakra járó tiniknek és fiataloknak. Az egyre növekvő létszám végett új és újabb sofőröket kellett beszervezni, amire örömmel jelentkeztek a szülők. Így jött el az indulás napja egy szombat reggel. Mindenki felpakolva szendviccsel, vízzel és kényelmes ruházatban, lábbeliben érkezett. Összesen 26-an voltunk. A kitűzött cél 16 km volt, mely érintette Kraljeva stolica, Popovica, a TV torony térségét és egy kilátót, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt. A séta alatt volt alkalom beszélgetni, gyönyörködni a tájban, és csodálni Isten teremtő hatalmát és szépségét minden kis virágban és lepkében. Jó volt friss levegőn tartózkodni, kicsit otthon hagyni a napi teendőket,

gondokat. Hiszem, hogy mindannyiunk számára felüdülést jelentett ez az egész napos kirándulás. Köszönet mindazoknak, akik vállalták ezt a túrát, és ha elfáradva is, de sok szép élménnyel tértünk haza. A közeljövőben ismét szeretnénk csokorba fogni az ifjúságot és a Tarcal hegység egy másik oldalát bebarangolni. Isten adjon ehhez erőt és egészséget!

MAGYARORSZÁGI REFORMÁTUS EGYHÁZ

**„Nem ti vagytok az anyémek, én vagyok a tiétek”
Felszentelték Balog Zoltánt, a Dunamelléki Református Egyházkerület
új püspökét**

Írta: Stanyó Tóth Gizella
újságíró

**„Megáldjon téged az Isten, / A Sionról kegyelmesen,
Ki teremtette az eget, / A földet és mindeneket.” (134. zsoltár)**

Pünkösdhétfőn, a Pest megyei Nagykőrösön, a református templomban felszentelték Balog Zoltánt, a Dunamelléki Református Egyházkerület tavaly november 5-én megválasztott püspökét. Időközben a Magyar Református Egyház Zsinata 2021. február 17-én lelkeszi elnökévé választotta. Balog püspök a fogadalomtételt követően kiemelte: „Nem a püspöknek van egyházkerülete, hanem a Dunamelléki Református Egyházkerületnek van püspöke. Nem ti vagytok az anyémek, hanem én vagyok a tiétek.”

A püspökavató ünnepi istentiszteleten Országos Egyházunkat Halász Béla püspök képviselte. A Magyar Református Egység jegyében jelen voltak a Kárpát-medence reformátusságának püspökei, a Magyarországon tevékenykedő más egyházak méltóságai, valamint számos világi jeles tisztségviselő. „Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szentlélek titeket vigyázókká tett,

az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett.” Az apostolok cselekedetei (20,28) versére alapozott igehirdetésében Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke a kérdésre – *mi a Lélek?* – válaszolva kiemelte: „Belső titokzatos, láthatatlan erő, tudás, bölcsesség. Mind-mind a Lélek által van bennünk. A püspökszentelésen erőt, Isten Szent Lelkének erejét kérjük a szolgálatba lépő püspöknek. Pünkösöd a Lélek kitöltetésének ünnepe, az első pünkösdkor a tanítványok erőt kaptak az élethez és bátorságot a halálhoz. Mit kérhetnénk ma itt, ennél többet egy világjárvány közepette?”

Megköszönve a bizalmat Balog püspök, feladatairól szólva, Ravasz László néhai református püspököt idézte, aki szerint Isten feladatokban mutatja meg minden nemzedéknek, hogy milyen nagygyá lehet, és a feladatok annál nagyobbak, minél törpébb egy kor körülöttünk. De „ne a kor törpesége ellen

Fotók: egyházi archívum

küzdjünk, inkább emberekért, külön-külön minden egyes emberért!” – hangoztatta többször is. „A botladozó, cél nélküli fiatalokért, a gyermekáldásra várókéért, az elhagyatott öregekért... Keressük meg őket, kopogtassunk be az ajtajukon, ha maguktól nem jönnek. Ez a gyülekezet és az egyház legfontosabb szolgálata. Lehetnek nagy ívű programjaink, korszakalkotó vállalásaink, sikeres szellemi küzdelmeink, de ha közben cserbenhagyjuk a hitével küzdő, a szenvedő, a vesztes vagy éppen győzelmeitől megittasult embert, akkor hűtlenek leszünk a küldetésünkhöz”

Kövér László, az Országgyűlés elnöke köszöntőjében kiemelte: „Balog Zoltán életútjában mindig ott volt az állandóság, egész lelkészi, miniszteri küldetése során mindvégig hittel és bizalommal hirdette: Jézus az út.” Szólt arról is, hogy az állam és az egyház: „szétválasztandók és szétválasztottak, de lényegi küldetésüket tekintve elválaszthatatlanok”. A nemzeti állam létének értelme a „sorszazonosság által kovácsolt nemzet, mint közösség védelmezése, míg az egyház a hitbéli közösség oltalmazója. E két közösség a magyar történelemben egymástól elszakíthatatlan, ezért a magyar állam és az egyházak – amennyiben

be kívánták tölteni hivatásukat – mindig természetes szövetségesei voltak egymásnak, és ez így lesz a jövőben is.”

Napjaink új kihívásai és lehetőségei között egyre nagyobb szükség van a keresztyének összetartására, figyelmeztetett köszöntőjében Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek: „Ha mindnyájan elsősorban Krisztusra tekintünk és felé indulunk, akkor egymáshoz is közelebb jutunk. A Szentlélek tudja egyesíteni az egyházat, ő az, akit imádságban kérnünk kell, hogy segítsen bennünket az egység útján.”

Balog Zoltán püspököt köszöntötte Bogárdi Szabó István korábbi dunamelléki püspök, Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke, valamint számos egyházi és világi méltóság.

A püspökszentelőt az Arany János Református Gimnázium (neves költőnk 1851-től csaknem tíz éven át volt az iskola irodalomtanára) kórusa tette ünnepélyesebbé az idézett zsoltár, a dicséreték, valamint Gárdonyi Zoltán Légy hív mindhalálíg kórusmű előadásával.

A leghatározottabban beszélni az igazságról

Felszentelték Pásztor Dánielt, a Tiszáninneri Református Egyházkerület új püspökét

Az ország egyik legrégebbi református templomában szentelték fel Pásztor Dánielt, a Tiszáninneri Református Egyházkerület huszadik püspökét. A vasárnapi istentiszteleten a miskolcavasi református templomban hálát adtak a múltért és kijelölték a jövő feladatait: hirdetni az igét minden körülmények között.

forrás: www.reformatus.hu

GONDOLATÉBRESZTŐ

Harangszó

*Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus
Simmelweis Orvostörténeti Múzeum*

Az európai települések életéhez, hangulatához évszázadok óta hozzátartozik a harangszó. Templomba hívogat, halottat, időt, vagy éppen veszélyt jelez, s megszólal minden délben is. A déli harangszó az európai és magyar hagyományban is úgy maradt fenn, mint a nándorfehérvári diadal emlékére és tiszteletére elrendelt harangozás. Az utóbbi időben – ki tudja milyen szándéktól vezérelve, talán kisebbitendő a nándorfehérvári diadal jelentőségét – arról kezdtek írni, beszélni, hogy nem éppen úgy van az a déli harangszóval, ahogyan gondoljuk. De akkor mégis hogy van?

Idén van éppen 565 éve, hogy 1456-ban Nándorfehérvárnál (ma Belgrád), Magyarország déli határánál a magyar hadseregnek sikerült 70 évre megállítani a terjeszkedő Oszmán Birodalom túlerőben lévő seregét. A hagyomány szerint ezt a diadalt is jelzi számunkra a déli harangszó. A történelmi tények árnyalják ugyan a történetet, de nem változtatnak azon, ami az emlékezetben fennmaradt. A fenyegető oszmán veszély a 15. században, ha nem is közvetlenül, de fenyegetést jelentett egész Európa számára. Éppen ezért III. Kallixtus pápa egy imabullát adott ki 1456. június 29-én. Ebben az oklevélben arra szólított fel, hogy a templomokban minden délben harangozzanak, amivel jelt adnak az imádságra,

hogy a hívek imáikkal segítsék azokat, akik a török ellen harcolnak. Ekkor az oszmán hadsereg már gyülekezett Nándorfehérvár körül. A várat Hunyadi János, a későbbi magyar király, Mátyás apja védte. Az ütközet hevét jelzi egy korabeli megemlékezés, ami szerint a folyamatos ágyúörgést még Szegeden is hallani lehetett. Az ostrom július 4-én kezdődött, a végső győzelmet a keresztény sereg 22-én vívta ki. A győzelem nemcsak magyar szempontból volt jelentős, hanem egész Európára nézve meghatározó volt. Mire a pápa bullája megérkezett egyes városokba, falvakba és mire a bullát kihirdették, addigra a nándorfehérvári diadal híre is eljutott az emberekhez. Ma úgy mondanánk, a két információ egyszerre ért célba, így kapcsolódott össze a két hír egymással.

Mivel Kallixtus pápa imabullája nem volt kötelező érvényű, ezért 1500-ban VI. Sándor pápa egy újabb rendeletben erősítette meg a pontban délre elrendelt harangszót az egész keresztény világban, célja pedig az volt, hogy a harangszó szólítsa imára a keresztényeket a terjedő oszmán hódítással szemben. A hagyomány erősen él az emberek között, erősebben, mint egynéhány történelmi adat, dátum, s reméljük, ezek az adatok mit sem homályosítanak a hagyomány azon fényén, hogy a déli harangszó a nándorfehérvári hősök tiszteletére szól.

Szülőföldünk rögös tájain lépegetve...

Írta: Martinek Imre
újságíró

„Ács város Komárom-Esztergom megyében, a Komáromi járásban a Kisalföld északkeleti löszös-homokos peremvidékén fekszik. A Concó és a Székes-patak összefolyásánál, a Dunától 3 km-re délre, Komáromtól 8 km-re délnyugatra. Északkeletről az Ácsi-erdő övezi, melynek nagyobb része azonban már Komárom területéhez tartozik. Belterületének átlagos tengerszint feletti magassága 122 méter.”

Kezdetnek ezúttal is a wikipediát hívám segítségül. Hogy legalább a település elhelyezkedésének alapkoordinátái körül ne maradjanak kételyeim. Ugyanezen szócikk alatt aztán azt is fellelém, hogy a városka, melynek legelső okleveles említése 1138-ból való, nevét a királyi szolgálatban álló ácsokról kapta anno. Persze, az említett dátumtól lényegesen korábban is jelentős vala e vidék, miről állítólag a helyben előkerült római fa- és kőerőd maradványok is tanúskodnak. Lehet, hogy tényleg így van. Nem tudom. Személyesen még sosem jártam arrafelé.

„A református felekezeti magyarok 1600 után érkeznek Ácsra. Vállalva egyúttal a korábbi időszakban szinte teljesen elnéptelenedett vidék ismételt felvirágoztatását is. A református egyházközség megalakulásáról a 17. század elejétől vannak adatok. 1726 óta vezetik az anyakönyveket. Régi jegyzőkönyveket, gazdag levéltárat őriznek. Református népiskolája 1643-ban létesült. Lelkészei közül Komáromi Istvánt 1674-ben a pozsonyi véstörvényszék elé idézték, és többszáz protestáns lelkész társával együtt halálra, majd kegyelemből életfogytiglani gályarabságra ítélték. 1848-ban 3800 lakosából 2435 református vallású volt. Az első világháborúban 647 lakos vett részt, 215 halt hősi

halált.”

Ez utóbbi sorokat már a sulinet.hu hozza elő. Egészséges kíváncsiságom kielégítendő, lévén idehaza, szülőfalumban, szóval Torontálvásárhelyen, a keleti falurészben keresendő Nagytemető vadregényes parcelláinak egyikében bukkantam RÁ ez év januárjában. Egy valóban nem mindennapi, vörös márványból készült obeliszkre. Az anyaországi Ács községtől számított 404. kilométeren, enyhe délkeleti irányba haladva a kiindulóponttól. E táv egyébként – az apostolok lovára kalibrálva, hozzávetőlegesen nyolcvankét óra alatt róható le. Legalábbis az internetes útvonaltervező ezt állítja. Plusz a határátkelések állandósulni tetsző néhány száz minutája.

„Itt nyugszik Olasz István ácsi ev.ref tanító 1882 1902 ; Ezen emléket állítja az ácsi ev.ref. egyház” – hirdeti százkilenc éven át a felvéset. Sajnos, a fiatal egyházi (vendég)tanító személyéről, annak közösségépítői, pedagógusi és iehirdetői szolgálatáról, továbbá ideérkezésének és eltávozásának körülményeiről azóta sem sikerült megbízható adatokat fellelnem. Egyelőre. Leszámítva a csüggedést számúzni képes ősi bizonyosságot. A mindenkor együvé tartozásunkról. Az ősrégi sírkövön megtelepedett zuzmók gyökérkefés eltávolítását követően újra kirajzolódó scriptura, úgy érzem, akár szülőfalum (el)hallgat(tat)ásra ítélt múltbéli szekvenciáit is vallomásra bírhatja végre. Vallomásra, illetve a jelenből kiinduló, de ténylegesen a jövőt építő cselekvésekre. Emberileg az eleinktől örökölt tudásra és tapasztalatokra építkezve. Szülőföldünk rögös tájain lépegetve...

...

A fényképeket a szerző készítette.

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatuselet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban

Fotó: Martinek Imre